

РЕШЕНИЕ

№ 24315

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на
прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12914** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.
Образувано е по кас.жалба вх.№ 395564/02.12.25г на М. В. С. от [населено място] и с
проц.представител адв. Б. против Решение № 4078/11.11.25г по нахд № 12773/25г на СРС, НО,
99ти състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 10751568/06.05.25г, издаден от
СДВР на касатора на осн. чл. 189 ал.4 вр. чл. 182 ал.2 т.3 от ЗДвП, за нарушение на чл.21 ал.2 вр.
ал.1 от ЗДвП, като е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 100лева.

В кас.жалба се твърди, че Решението е неправилно и проц.незаконосъобразно, като се моли за
отмяната му и връщане на делото за ново произнасяне, претендират се разноски за двете
инстанции. Твърди се, че СРС е допуснал съществени проц.нарушения по събирането и цененето
на доказателствата, като не е уважил нито едно от доказ.искания на наказаното лице и е приел за
доказани или общоизвестни или служебно известни – факти, който не са такива. В съд.заседание
адв. Б. поддържа жалбата и сочи, че от представеното пред Кас.инстанция - Постановление на
СГП от 05.05.26г става ясно, че местонарушението не е и не би могло да бъде фиксирано с
точност, т.е. фактическата обстановка не е и не би могло да бъде безспорно установена. Същото е
можело да се установи още от СРС, ако бе уважил доказ.искане на жалбоподателя и бе изискал
посочената справка от АПИ относно реалното разположение на терен на посочените в ЕФ
координати на местонарушението.

Ответникът СДВР не се представлява в съд.заседание. В писмени бележки на юрк.П. се оспорва кас.жалба и се моли за отхвърлянето ѝ, претендира се юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен евентуално претендиран адв.хonorар. ЕФ е законосъобразен, нарушението е безспорно установено от обективна и субективна страна и няма допуснати нарушения, ограничаващи правата на лицето.

Прокурорът от СГП изразява становище за основателност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение Кас.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения/в случая се твърдят проц.нарушения по събирането и цененето на доказателствата/.

Кас.състав намира Решението на СРС за валидно и допустимо, но за проц. незаконосъобразно, по следните съображения:

СРС се е произнесъл, без да уважи нито едно от многобройните доказ.искания на наказаното лице. Приел е, че доказ.искания са или неотнoсими, или фактите, които ще се доказват- са служебно известни на Съда от многогодишната му практика. Този извод е неправилен, като е допуснато съществено проц.нарушение на съдопроизводствените правила от страна на СРС. Всъщност всички доказ.искания на лицето са били допустими и отнoсими и е следвало да се уважат. Като не ги е уважил, СРС е обосновал предявяването им от наказаното лице- направо пред СРП/с искане за проверка/. СРП е извършил проверка по пр.пр.№51076/25г, като вместо СРС е изисквала посочената справка от АПИ. Видно от Постановлението на СГП от 05.05.26г/представено пред Кас.инстанция/, действително не може да бъде установено по безспорен начин точното местонахождение на терен на местонарушението, доколкото географските координати по ЕФ и тези по системата на АПИ се различават на терен със 102 метра. Това е от съществено значение, доколкото тези 102 метра разлика на терен обуславят кой е действащият знак /В-26 или В-33/, респ. какво е ограничението в скоростта, респ. има ли изобщо превишена скорост.

Касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие.

Поради което делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС, който да установи правилно фактическата обстановка и респ. тогава да прецени дали е налице нарушение на ЗДвП.

Кас.жалба е основателна, а Решението на СРС е проц.незаконосъобразно.

По искането за разноси следва да се произнесе СРС- при новото разглеждане на делото/чл. 226 ал.3 от АПК/.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 и чл.222 ал.2 т.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4078/11.11.25г по нахд № 12773/25г на СРС, НО, 99ти състав, по кас.жалба вх.№ 395564/02.12.25г на М. В. С. от [населено място].

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: